29 mart
01 nisan
2018

EÇOMİDER

HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ

TED ÜNİVERSİTESİ

ICECI2018

"Erken Çocuklukta Müdahale Alanında Güncel Araştırmalar ve Yenilikçi Uygulamalar"

2. ULUSLARARASI
Erken Çocuklukta Müdahale Kongresi

KONGRE KATILIM BELGESİ

Ramazan Akdoğan

29 Mart - 01 Nisan tarihlerinde düzenlenen
2. Uluslararası Erken Çocuklukta Müdahale Kongresi'ne katılmıştır.

Prof.Dr. İbrahim H. DİKEN
BAŞKAN, ICECI 2018

Bildiri No: 1

30 MART 2018	
Saat: 16:00 - 17:30	Salon F

Türkiye'deki Okullarda Psikolojik Danışman/Rehber Öğretmen Başına Düşen Öğrenci Sayısı ve Engelli Öğrencilerin Erken Tanılanması

Elif Çimşir, Ramazan Akdoğan

Engelli öğrencilerin eğitimsel ve bireysel gelişimlerinin sağlanması yönündeki müdahalelerin planlanması ve uygulanması konusunda erken tanılamanın yadsınamaz önemine rağmen, Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde okula başlamadan önce engelli çocukların bu hizmetlere ulaşımıpek mümkün olamayabilmektedir (Taub, 2006). Bu nedenle bu ülkelerde, genel eğitim işlevlerinin yanı sıra okulların en önemli fonksiyonlarından birinin de engelli çocuklara yönelik tanılama ve müdahale hizmetleri olduğu söylenebilir. Okulların bu fonksiyonunu yerine getirmesi konusundaki en önemli sorumluluklardan biri ise okul psikolojik danışmanlarının üzerine düşmektedir. Bu bağlamda okul psikolojik danışmanlarının sorumlu olduğu engelli ve engelsiz öğrenci sayıları okulların engelli çocuklara yönelik tanılama ve müdahele fonksiyonlarını yerine getirme konusundaki performanslarının bir göstergesi olarak ele alınabilir. Geçtiğimiz yıl yapılan bir tez araştırması kapsamında, kaynaştırma okullarında çalışan okul psikolojik danışmanlarının ifadesi rehber öğretmen başına düşen ortalama öğrenci sayısınının Milli eğitim bakanlığınca önerilen sayının iki katından fazla olduğuna işaret etmektedir. Öte yandan, ifade edilen engelli öğrenci sayısının belirtilen toplam öğrenci sayısının yalnızca %1.74'üne tekabül ettiği görülmüştür (Cimsir, 2016). Bu ortalama genel popülasyonda olduğu gibi öğrenci popülasyonunun içerisinde de %13 olması gereken engelli öğrenci sayısının oldukça altında görünmektedir. Bu durum engelli öğrencilerin kaynaştırma veya her hangi başka bir eğitim alamadıklarına işaret edebileceği gibi tanısız bir şekilde kaynaştırma okullarına devam ediyor olabileceklerinden dolayı her hangi bir özel eğitim hizmeti alamıyor olduklarına da işaret ediyor olabilir. Bu olasılıklar ışığında, bu araştırmada ülkemizde rehber öğretmen başına düşen engelli ve engelsiz öğrencilerin sayısı ve bu sayıların engelli öğrencilere sunulan tanılama ve müdahale hizmetleri açısından sonuçları ele alınacaktır. Araştırmanın bir diğer amacı ise diğer ülkelerdeki psikolojik danışman ve okurlara konu ile ilgili karşılaştırmalı bir perspektif sunabilmektir. Bu bağlamda, engelli öğrencilere sunulması gereken zamanlı tanılama ve müdahale hizmetlerinin bütüncül yapısı ve bir takım yasal düzenlemelerin gereği de göz önüne alınarak psikolojik danışman, diğer profesyoneller ve yasa yapıcılar için bir takım önerilere yer verilecektir.